

Sætter du pris på os?

POV kan ikke udkomme uden støtte fra vores læsere. **Støt os**, hvis du vil sikre POV som uafhængigt medie for fri debat, borgerjournalistik og ekspertanalyser.

25 kr./md. → 50 kr./md. →

100 kr./md. →

POV. INTERNATIONAL

NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGEBREV HVER FREDAG

Du behøver ikke formue på et nyt

Portræt af en kvinde i flammer

– mesterlig film af en ny, stor instruktør

Publiceret 07/02/2020 i Film/Kultur

af **Frederik Bojer Bové**

FILM // ANMELDELSE – Med premiere på Cannes og distribution over hele verden er *Portræt af en kvinde i flammer* blevet et fortjent gennembrud for Celine Sciammas. En mesterlig film fra en af filmverdenens nye store stemmer.

Portræt af en kvinde i flammer er en film om intimitet. Hvad er det, vi lægger mærke til hos hinanden? Hvad er det, vi forelsker os i? Hvad er det, vi husker?

Og det er en film om kunst. Især portrætkunst. Hvordan ‘fanger’ en kunstner sit motiv? Hvad er det, vi lægger mærke til? Hvad er det som bliver hængende, længe efter vi forlader biografen?

Det er i sammenstødet mellem de to ting, mellem en hjerteskrærende romantisk fortælling, og en intellektuel meta-film, at *Portræt af en kvinde i flammer* bliver helt unik. Den svinger frem og tilbage, kan aldrig sættes i bås, indtil den slutter med, hvad der uden tvivl må blive en af årets bedste slutscener. Meget passende for en af årets bedste film.

Besværligt portræt

Engang i 1700-tallet ankommer kunstneren Marianne (Noémie Merlant) til en lille fransk ø. Hun skal i smug lave et portræt af Hélöise (Adèle Haenel), som skal sendes i forvejen til Hélöises forlovede, så han kan se, hvordan hun ser ud, inden de gifter sig. De to unge kvinder tilbringer dagene sammen og kommer langsomt tættere på hinanden. Om aftenen maler Marianne så ud fra de skitser, hun i smug har fået foretaget dagen igennem.

Der sker ganske mange ting i den her film, og alligevel kan den føles en smule plotløs. De to kvinder er fanget på den lille ø, fanget i deres liv, og deres tid sammen vil slutte, når maleriet er færdigt. Der bliver ikke taget så mange dramatiske valg i den her film. Men også korte forhold kan sætte sig meget tydeligt fast, hvis de brænder kraftigt nok.

Celine Sciamma – Portrætfilmens mester

Det kan være fristende at læse Marianne, portrætmaleren, der er specialist i kvindeportrætter, som et portræt af instruktøren, Celine Sciamma. Sciamma har igennem hele sin karriere fokuseret på portrætter af fortrinsvis unge kvinder. *Water Lilies* skildrede tre piger der mødte hinanden gennem synkronsvømning. Som navnene nok også viser, så fortsatte *Tomboy* og *Girlhood* stilen.

Noget af det, som Sciamma især har været god til, er at fokusere på, hvor meget bevægelse og gestik betyder for den, vi er. Det er ikke overraskende, at hun har beskæftiget sig med synkronsvømning, måske den mest gennemregulerede form for kvindebevægelse, der findes i vore dage. Men også en film som *Tomboy* synes nærmest at

fortælle hele sin historie via den måde, som dens unge hovedpersoner leger sammen, dens store centrale plot-pointe bliver aldrig rigtig italesat, men bliver mest pinefuldt fastslået, da hovedpersonen tvinges til at skifte tøj til en mere piget kjole. I en film som *Girlhood* spiller hår og frisure også en stor rolle.

Sciamma er ganske enkelt eminent til at skildre karakterer via detaljer, det være sig påklædning, gestik, små handlinger, etc.

Mande-vrede vs kvinde-smerte

En af de ting, som gør *Portræt af en kvinde i flammer* så endeløst fascinerende, er de mange samtaler om, hvordan Marianne egentlig er i stand til at fange et andet menneskes væsen ved hjælp af noget så abstrakt som maling og pennestrøg. Når hun fortæller Héliöise om alle de ting, hun har lagt mærke til: hvordan hun løfter sine øjenbryn, bider sig i læben, så er det også ret tydeligt, hvor kort vej der er fra det kunstneriske portræt og til forelskelsen.

“

Det er stadig sådan, at nogle emner ses som vigtigere og mere værd end andre, så det kan virke helt revolutionerende, når vi i en kort scene ser Marianne vågne med menstruationssmerter

---

Men hvad der også gør Sciamma generelt, og *Portræt af en kvinde i flammer* i særdeleshed, så unik, er, at den også er helt klar over, at den er nødt til at bruge nogle helt særegne teknikker, hvis den skal fungere som kvinde-portræt. På et tidspunkt bliver Marianne spurgt, om hun maler efter nøgenmodel, og hun siger, at hun kun må male nøgne kvinder.

Men hun ser det ikke så meget som et spørgsmål om blufærdighed, som om kontrol: De 'store' motiver i malerkunsten er mytologiske, og de involverer derfor nøgne mænd, så hvis kvinder ikke kan male nøgne mænd, så er de effektivt holdt ude i periferien af kunstverdenen.

Det er en evig aktuel diskussion, også i vore dage hvor mainstream-filmens centrale tema er maskuline superhelte – Lucrecia Martel har fortalt, at Marvel sagde, hun ikke skulle instruere actionscener, hvis

hun blev hyret til *Black Widow* – og hvor det amerikanske tv-program **Menu** *Saturday Night Live* for nylig beskrev temaet for årets Oscar-nominerede som *'white male rage! / white male rage!'*

Det er stadig sådan, at nogle emner ses som vigtigere og mere værd end andre, så det kan virke helt revolutionerende, når vi i en kort scene ser Marianne vågne med menstruationssmerter og dele en natlig intim snak med den kvindelige hushjælp, mens de laver en art varmegude.

Liv. Og Liv

Det kan siges på mange forskellige måder: Celine Sciamma er en af verdens p.t. vigtigste instruktører, fordi hun er så unikt optaget af at skildre kvindeliv. Og det fører til, at hun laver film ulig nogle andre, fordi andre vælger andre emner.

Men det fører også til, at hun er nødt til hele tiden at finde på nye metoder og teknikker, hvilket gør en film som *Portræt af en kvinde i flammer* til en endeløst innovativ oplevelse.

Og vi kan lægge fokus anderledes: Sciamma er ikke kun god, fordi hun skildrer *kvinde-liv*, men også fordi hun skildrer *kvinde-liv*. Der er simpelthen sådan en varme og fornemmelse af liv i *Portræt af en kvinde i flammer*, at den burde kunne sætte sig fast hos alle, også selvom feministisk innovation måske ikke er det første, man søger i sine bio-film.

Portræt af en kvinde i flammer har humor, kærlighed, tårer. Det er ofte en smule undertrykt, sammensnøret. Men bare rolig, det kommer til sidst.

Jeg har ikke set en film gå op i en højere enhed på så fabelagtig vis, siden Jafar Panahis *3 Kvinder*. Man forlader biografen et rigere menneske. Må det blive Sciammas gennembrud og teoretiske holdepunkt, så vi kan se på mange flere liv de næste mange år.

Portræt af en kvinde i flammer

1 time 59 minutter

Camera film

Foto: PR, Camera Film

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller støt vores arbejde

Modtag ugens væsentligste analyser,
anmeldelser og essays i **POV Weekend** –
hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her
→

JA TAK, SEND MIG POV WEEKEND

POV er et åbent og uafhængigt dansk non-
profit medie.

**Har du mulighed for at støtte vores
arbejde? Bliv frivilligt støttemedlem her**
→

25 KR./MD. →

50 KR./MD. →

100 KR./MD. →

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

**Koreansk film er
mere end
'Parasite' – 10 film
du kan finde på
YouTube**

**A Hidden Life –
Jägerstätter-
passionen**

**Film: Monos føles
som en fortælling,
der aldrig holder
op**

FREDERIK BOJER BOVÉ

SENESTE ARTIKLER

Frederik Bojer Bové (født 1.12 1986) er cand.mag. i Moderne Kultur og Kulturformidling og BA i Historie. Han blogger om film på kronoper.dk, er dansk redaktør på tidsskriftet Cinema Scandinavia og har været programlægger på Copenhagen Architecture Festival.

Ugens overblik

POV WEEKEND samler hver fredag morgen ugens væsentligste debatindlæg, analyser, anmeldelser og essays i et skarpt ugebrev.